

Egy krajczáros.

Egész évre letételekint.	
10 drb ..	8 frt 60
50	16 .. 80
100	33 .. 60

HERKÓ PÁTER

Egy hónapra letételekint.	
50 drb ...	1 frt 40
100	2 .. 80
200	5 .. 60

FÉNYFFY KÁLMÁN.

Megjelenik minden vasárnap.

Szerkesztőség Budapest.

MARKOS GYULA.

Károly Ferenc József Budavárban.

Mint vendéget mindig szívesen foglak látni, de ha netalán azt találnád hinni, hogy énutánam te leszel magyar király, akkor nagyot fogsz csalatkozni.

„Magyar Herkó Páter“ melléklapja.

==== Vidéki elárusítók jelentékeny kedvezményben részesülnek. ====

Szálljon fejetekre megvetés és átok.

*Szálljon fejetekre megvetés és átok,
Kik az ország pénzét elpazaroljátok,
Bűnös lelketekre hulljon örök szégyen,
Kiki közületek gyalázatban éljen.*

*Te fiók geszti kán, Magyarhonnak átka!
Hazaárulásnak tudod, mi az ára?
Nem duplázott nyugdíj, de kötél, bitófa...
Ezt érdemelt volna Perczel, a vén róka!*

*Kellett a Judáspéncz, gaz tett méltó bére...
Ne lázadjon-e föl minden magyar vére?
A kinzó adóprés azért szipolyoz hát,
Hogy urrá tegyék, ki honáruló, galád!...*

*Hontföntartó elem nem bírja a terhet,
Minden szántó-vetőt idegenbe kerget
Az iszonyu adó, mely a magyart sújtja...
S Perczel a nyugdíjat megduplázva huzza!*

*Nyeglevich gróf ur is közvagyonból grasszál
Jutalom fejében, mert azokkal paktál,
Kik osztrák malomra terelik a vizet.
— Bűnös szemtelenség! — im, így mos kéz kezét!*

*Dolgozzál, jó magyar, jobban, miként eddig,
Hajnalpirkadástól, éjbe szálló estig;
Hullasd veritéked, turjad a vén földet,
Több hasznot csinál az, aki többet görnyed.*

*Égető szükség ám, hogy többet izzadjon
E hon munkás népe s földje többet adjon!
Kell ám parádéra (katonai copfra)
S kamarilla tudja, mi minden más sokra.*

*Magyar, ki kimentél nagy Amerikába!
Ki e honból szökik, ostoba az, kába.
De ha már kimentél, siess haza rögtön,
Hogy Perczel s Nyeglevich tiedből is költsön.*

Egri Gábor.

Világcsoda lenne:

ha a «Judapesti Napló» lapigazgatója, a Herczka oraság egy szót ki tudna mondani magyarul;

ha Legrádelesz oraság fia is még egyszer be tudná csapni a székelyeket;

ha Vészi Joskheles tehén helyett vett tinóbornyuja leadná a tejet;

ha a szabadkőmivesek a maguk zsebéből adnának jótéményt és cégér nélkül;

ha Tisza Pistát bevinné a föld (a Duna beveheti).

Próba.

- Hogy az a kés, atyámfia?
- Sag tíz garas.
- Bemegy-e a disznóba?
- Sag próbáljon meg magán, meg fog látnyi.

Hasonlat.

- De lassan szuszog a vonatunk, sógor.
- Hát biz a lassan, mint a köcsönmunkás.

Saftgeber Ignác tanácsa fiához.

The Dalfi! Vehették észre magadrol, hodj mi zsidók vadjunk edj szagosak. Ezthet udj hinak, hodj a kheeli szag. De hodj théged el ne áruljon ez a kheeli tholajdonság, amithü aszondják, hodj nincs van thöb bödösség. Ezt a phatika szerthet the majd vedjél meg, mer lesz nekhed sokszor rá edj szökség, hodj ne érezzenek, hodj the vadj edj izralit. Tucc?

Most phedig thérgyünk rá másra. Akharlak edj más hasznoságos dologra théged khitanitani, the botha. Hallsz ide és fidjelmezzed magadat. Idjekhezzél magadat bejutni valamelyik redakcionba, de csak olejanba, ahunna khicsapi mogát a vöröshagymaszag. Ottand lédj the edj zsornalist, mer az nadjon khönnü edj phozicion azoknál az ojságoknál. Nem khüll semmi thanolás hozzá, mer ottand khi bótos vót, khi edj buchhalter, khi edj fiskhális, akhitü elvitt a khotya a diplomt. Ha the ott leszed magadat, elsü dolog ledjen nekhed, hodj iratkhozzál be az u. n. «Otthonba» bele, ahun vanja mogát kétszáz izralit zsornalist és négy khürösztyenygy, heiszt goj. Ezvel az a khonkurrenc jár, hodj edjmást khineveznek nadjszerü okhos embernek és khiírnak edjmást az ojságba és edjmást adjon thósztolnak, a Slajmi a Mózsit, a Mózsi a Slajmit, a Kákhsosi méltósága a khirályt, de a khirály üthet nem. Hát the csak oda kherülkhözzél, akkhor még lehet thebelüled edj aféle thiltott thanácsos, mint a Falk excellenc, akhi soha nem hitt vóna, hodj edj sakther khezibü még iljen grajzszartig nadj férfit is khikerölje mogát.

Lácc, mire visznek ük magukat, phedig a Fhalk excellenc ü nadjsága is valamikhor nyolckrajcáros cshoszpeiszt ett a Dob-otcába a «Shós rethek» vendéglübe és huszonedjen aluttak edj szhobába, cshopa egészségi szempontból, négy ágyba, ohne pholster. Vót ü bóthoslegény, osztán mi ü most, lácc? Még a fülséghöl is beeresztettek üt, de siettek is khieresztheni. Lédj the, Dalfi, edj zsornaliszt!

Tanács.

«Mi leszel, Nácikám, mondd meg, virágszálam,
Tudod, hogy örökké úgy sem lehetsz nálam».
«Majd téntát csinyálok, kapitális nem kell
S lehet, hogy mindennap egy korsóval elkel.»
«Ne csinálj te téntát, Náci fiam, mondom,
Mondok én mást neked, jobb az én tanácsom.
Légy te egy fiskális, mit magadat öljed?
Úgy ténta nélkül is svarcok lesznek tőled».

Z.

Nézpont.

— Báró ur, az apósa fünek-fának panaszkodik, hogy nem teszi boldoggá a leányát.

— Mit kíván még az a vén számár a rongyos százezer koronájáért!

Örülhet.

- Nos, hogy vagy vöddel megelégedve?
- Nagyon derék ember, csak kártyázni nem tud.
- Hisz annak csak örülhetsz.
- Igen, csak az a baj, hogy noha nem tud kártyázni, azért mégis mindig kártyázik.

Furcsa.

- Furcsa, hogy az asszonyok milyen nehezen találják meg a zsebüket.
- Igaz, de ennél még furcsább az, hogy milyen hamar találják meg a férjük zsebéét.

Nevető örökös.

- Hát, Csicsa, meghót a bátyád?
- Ázs bizson meghót.
- Jó embör vót?
- Hát, tetszik tudni, olyan vót, tisztesség ne essék, mondván, akár á sertés: á hálálávál hásnált.

Rangemelés.

- Nagyságos ur, alamizsnát kérek.
- Nini! Hiszen te vezetted azelőtt az öreg vak koldust.
- Igen, de önállóítottam magamat.

Énekelje el.

- Khisasszony, ódj még nem szherette senkhi mogát, mint ahodjan én szheretek. Nem thodok azthat elmondani sem nem azthat leirni.
- Akkor hát énekelje el nekem.

Javíthatlan.

Ügyvéd: Pernyés gazda, kend megnyerte a pört.

Gazda: Appellálok.

Ügyvéd: Megbolondult kend?

Gazda: Nem én; de azt akarom, hogy ha az urak ott a Kurián szintén tudnák, hogy igazam van.

Jó étvágy.

Bíró: Miből él ön?

Vádlott (csepürágó): Üveget és köszönet eszem s petróleumot iszom.

Elszólta magát.

Nő: Aztán hű maradsz hozzám, Róbert?

Férfi: Hiszen eddig még minden nőhöz hű maradtam.

A telefon.

Bürgözdön kérdezi egyik cigány a másiktól:

— Láttál-e mán telefont?

— Nem én, hát te láttál-e mán?

— Mán én távály láttam egyet Sederjén, de ást mondják, hogy ázs se ázs vót.

Zsidósan.

Bankár: Hát azthán mengyiert thanit meg maga az én fíjamat vivni?

Vivómester: Egy kurzus husz forint.

Bankár: Hát én magának adok ütven krajcárral thübbet, ha udj megthanit üthet, hodj hodj soha se nem thud üthet megverni senki se.

Még feljebb menni kellene — De nem ereszt a sziklák szelleme.
Hol van? Tessék megkeresni!

Amint látom, végem, végem — Mindent tud a feleségem.
Hol van? Tessék megkeresni!